

1998, der er brugt som udgangspunkt for beregningerne, og hvis hr. Brixtofte har behov for yderligere supplerende oplysninger, så stil endelig spørgsmålene under udvalgsarbejdet, så vil vi selvfølgelig stå til rådighed med alt, hvad vi kan give af oplysninger, som kan give den bedst mulige indgang og det bedst mulige indblik i forhold til den behandling, der skal være.

Så har hr. Brixtofte og også en række andre ordførere været inde på kapitalpensionen. Jeg tror, hr. Brixtofte refererede et eller andet, som jeg skulle være blevet refereret for, nemlig noget med, at skatteministeren ville hellere have ratepension end kapitalpension, og han kan ikke forstå, at vi ville ødelægge kapitalpensionen. Det var noget i den retning.

Altså det spørgsmål jeg fik, det var: Jamen hvad nu, hvis det er sådan, at den person, der sparer op på kapitalpensionen, en dag i stedet for vælger at gå over på ratepensionen, og så siger jeg: Jamen det er folks frie valg.

For én ting er jeg nemlig enig med hr. Brixtofte i: Han siger, at han kan ikke forstå, at vi skal blande os i, om man vælger det ene eller det andet. Nej, det er faktisk det, der lige nøjagtig er vores indgang til det her. Det er at skabe en bedre balance også i forhold til opsparing i kapitalpension eller i løbende ordninger.

Det, hr. Brixtofte og andre ikke må glemme, er, at hvis man indskyder på en ratepension, får man det udbetalt som en skattepligtig indkomst. Ud over at man betaler den indkomstskat, som det nu medfører på det indkomstniveau, man befinder sig på, har det også konsekvenser i forhold til, hvilke sociale ydelser man er berettiget til. Eksempelvis betyder det for en pensionist, at det medgår til aftrapning af pensionstillæg, at for hver krone, man har ud over en vis grænse, aftrappes pensionstillægget med 30 pct. af indkomsten.

Det sker ikke i forhold til en kapitalpension. Hvis man får en pensionsordning med løbende udbetalinger i perioden, hvor man får efterløn, sker der modregning i efterlønnen, medens, hvis man får udbetalt sin kapitalpension, når man får efterløn, sker der intet som helst i forhold til efterlønnen, heller ikke i forhold til de renter, man eventuelt måtte oppebære som en forrentning af den kapitalpensionskapital, man har fået udbetalt.

Derfor, vil jeg sige til hr. Brixtofte, er det, der har været tilfældet, at der har været en fuldstændig umådeholden begunstiggelse af kapital-

pensionsordningen i forhold til det at vælge ratepension. Man har ikke været ret klog, hvis man har haft en høj indkomst og man ikke har valgt kapitalpensionen. Jeg vil sige, at hvis man kommer op i halvtredserne og man ikke har pengene og ikke har lånt dem og sat dem ind på en kapitalpension, så har man haft dårlige rådgivere, eller også har man haft en meget høj moral. Og det er sjældent, vi begrænser de ugunstige ting med den høje moral i dag.

Så derfor, når hr. Brixtofte siger – eller også er det andre, der har sagt det, måske fru Sonja Albrink – at det vil ødelægge kapitalpensionsopsparingen, det vil fjerne den, så må det være ud for den forudsætning, at det kun er dem med de højeste indkomster, der bruger den.

Altså virkeligheden er, at forudsætningen for, at man overhovedet bliver berørt af det, vi snakker om her, er, at man har en personlig indkomst på over 276.000 kr., og hvis man skal kunne berøres på det fulde beløb, så skal man have en indkomst på mindst 312.000 kr. Alle, der har under 276.000 kr., er slet ikke berørt, og alle, der har under 312.000 kr., vil ikke kunne blive fuldt ud berørt af ændringerne her.

Derfor, hvis det er sådan, at det skulle ødelægge den, må man for det første sige, at så må det være valgt alene ud fra, at man har set, at det har været langt mere skattebegunstiget end de løbende ordninger. Og for det andet, at så må det kun være de allerhøjeste indkomster, der benytter sig af det. Jeg kan sige, at det er det ikke. Men der er klart en overvægt, så vidt vi kan se, i forhold til de højeste indkomster. Det er ikke mærkeligt, når man ser på, hvordan det er indrettet.

Så derfor mener vi faktisk, at også på det her punkt skaber vi den bedre balance, som er det, der er målsætningen med de forskellige initiativer, regeringen her har taget.

Hr. Flemming Hansen havde en bemærkning om, at topskatten blev fastfrosset. Jeg tror, hr. Buksti har svaret på det. Jeg kan godt forstå misforståelsen. Jeg er helt enig i, at det er mange ting, man har fået at skulle forholde sig til på kort tid. Jeg er sikker på, at det, der er sket, og som har givet misforståelsen, er, at vi har regnet i faste 1998-priser for at have et ærligt sammenligningsgrundlag, og derfor, sagt ikke kun med hensyn til topskatten, men også til personfradrag og andre bundgrænser, der er holdt uændret: Der er selvfølgelig en fuldstændig normal taktregulering inden for gældende regler, og der laves ingen som helst ændringer dér, så jeg